

Nurmeksen evankelinen opisto 30 vuotta

Rehtori Kyllikki Tiensuon laatima opiston 30-vuotishistoriikki, joka esitettiin opiston vihkiäisjuhlassa 2. 12. 1973.

Kolmekymmentä vuotta ei ole mikään miehen ikä. Mutta joskus jo se voi sisältää värikkäitä vaiheita. Näin on tänään toimintansa kolme vuosikymmentä juhlivan Nurmeksen evankelisen opiston historiassa.

Kannatusyhdistys perustetaan

Mutta alkakaamme alusta — siitä tammikuudesta päivästä, tarkkaan sanoen tammikuun kahdeksannesta päivästä v. 1939, jona pieni joukko ihmisiä oli kokoontuneena joensuulaiseen opettajakotiin. Tilaisuudesta laadittiin pöytäkirja, joka kertoo, että silloin "keskusteltiin Pohjois-Karjalan evankelisen kansanopiston tarpeellisuudesta ja tulitiin yksimielisyyteen siitä". Mukana oli pari evankelista saarnamiestä, nurmekselaisia kansanopiston käyneitä nuoria ja kirjuriina toimi, tietämäni mukaan aivan sattumoisin, pastori Toivo Salomaa.

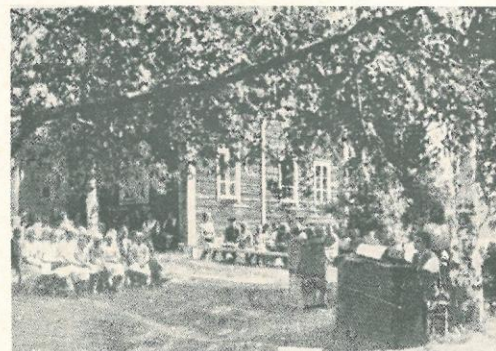
Opiston paikkaa etsitään

Ajallisesti sijoittuu Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston kannatusyhdistys ry:n perustaminen talvisotaa edeltäviin kuukausiin. Sodan syytminen tuli hidastamaan varsinaisen opistotyön käynnistymistä. Kannatusyhdistyksen perustamisesta alkaen toimivat hankkeen todellisia puuhameihinä johtokunnan puheenjohtaja käsitönohjaaja F. V. Terä Joensuusta ja sihteeri todellisen "kansanopistoherättyksen" kokenut Kiteen kanttori Kalle Tiainen. Ensimmäisenä ongelmana oli opiston paikkakysymys. Minne sijoitetaan vasta tarpeelliseksi havaittu oppilaitos? Sota toi välillisesti vastauksen tähän kysymykseen, kun Nurmeksen Lipinlahdessa Haikolan tila jäi vaille hoitajia. Se siirtyi opiston kannatusyhdistyksen omistukseen v. 1940 lopulla. Pika-asutustoimikunta oli määritellyt 36 ha alueen rajat liittäen siihen myös juhlasalimme ikkunoista näkyvän Honkasaaressa.

Ensimmäinen kansanopistokurssi

Välittömästi ryhdyttiin myös suunnittelemaan opistorakennuksia. Arkkitehti Jalmari Lankinen ja

Muolaan seurakunnan kirkkoherra Toivo Rapeli toimivat asiantuntijoina. Luonnosten mukaan olisi rakennettu "kellarikerros kovasta aineesta ja varsinaiset asuinkerrokset ponttilaudasta ja insuliittilevystä". Tätä suunnitelmaa ei kuitenkaan päästy toteuttamaan. Ja kun ensimmäinen vuosikurssi tammikuussa 1942 aloitti työnsä, muodostivat Haikolan pirtti ja tilan muut rakennukset opiston toimitilat. Edellisenä kesänä opisto oli saanut ensimmäisen johtajansa pastori Toivo Salomaa — hänet oli valittu virkaansa kymmenen päivää ennen jatkosodan alkamista — ja menettänyt hänet sotilastehtäviin rintamalle. Niinpä jäi ensimmäisen kurssin käynnistäminen vasta virkaansa valitun apulaisjohtajan maisteri Helvi Valkosen huoleksi. Millaisia lienevät olleet tämän länsisuomalaisen kaupunkilaisnaisen ajatukset, kun hän tajuttuaan, ettei Kohtavaarassa todellakaan ollut sähköä, tuolta Lipinlahden takaa asteli pimeässä tammikuun illassa kohden Haikolan ikkunasta kajastavaa öljylampun tuikeita ja sitä työpaikkaa, jonka varustetasosta hän oli etukäteen kuulunut: "täällä on punajuuria, porkkanoita, lanttuja, neljä jousipatjaa ja vahtimestari". Viimeksimainittu — Roosa Timonen nimeltään — joutui sitten kysymystulvan kohteeksi: "Kun täällä nyt on parin viikon kuluttua alkamassa opistotyö, niin missähän ovat pulpetit? Entä missä pöydät ja kirjastoa?" Roosan vastaukset vain muistuttivat toinen toisistaan: "Ka, empä tieäk" "Kuka tietää?" "Kanttori Tiainen tietää". "Eikö hän voisi pistäytyä täällä?" "Hän on Kiteellä kahdensadan kilometrin päässä". Paljon ei opiston ensimmäinen opetus suunnitelmakaan tuljia opastanut. Se samoin kuin ensimmäinen talousarvio oli laadittu rintamalla "tykkien jyrityksessä Karhumäen edustalla" ja kuului lyhykäisyydessään näin:

Juhannusjuhlat Haikolan pirtin pihalla.

"1) Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston ensimmäinen, olosuhteiden pakosta vaillinaainen työkausi alkaa tammikuun 10 pv ja päättyy huhtikuun 25 pv kestätyään 15 viikkoa; 2) vallitsevana on humanistinen aineryhmä". 24 tytön vahvuinen kurssi kuitenkin alkoi.

Sota-aikaa

Sota-aika painoi leimansa opistotyöhön:

- oli puutetta haloista: joskus siitä selvitettiin anomuksella rautatiehallitukseen, toisinaan turvaututtiin opiston omaan metsään: mottien teko oli raskasta. "mutta Pohjois-Karjalan ja Kainuun työt ovat ennenkin pidelleet kirvestä ja sahaa", todetaan ensimmäisessä vuosikertomuksessa;
- oli puutetta valoista: "valaistus-kysymys on edelleen vaikea, sillä paikallinen kansanhuolto ei voi ensi talvena hankkia valopetroolia. Karbiidia saadaan jonkin verran. Kouluhallitus on luvannut tehdä jotain valopetroolin saamiseksi".

Uusi opisto on tarpeen

Sodan päätyttyä kangasteli uusien opistorakennusten saaminen jatkuvasti opiston johtokunnan mielessä. Rintamalta palannut johtaja ryhtyi tarmokkaasti puuhaamaan uudisrakennusta. Hän kirjoittaa 1945: "Työmme on sittenkin vasta alussa. Meiltä puuttuu välttämätön opistorakennus. Emme voi ottaa läheskään kaikkia nuoria, jotka olisivat halukkaita tulemaan opistoon... Ja toisaalta niille nuorille, jotka ovat tulleet opistoomme, meidän on valmistettava niin edulliset työskentelymahdollisuudet kuin suinkin. Siksi me tarvitsemme opistorakennuksen".

Rakennustyöhön päästään

Rahoitusvaikeudet olivat kuitenkin tuntuvia ja niinpä toiveet eivät

"...mutta Pohjois-Karjalan ja Kainuun työt ovat ennenkin pidelleet kirvestä ja sahaa."

toteutuneet, ennen kuin loppuvuodesta 1948 saatiin ratkaiseva rahoitusapu: se tuli Suomen kirkkojen jälleerakennuskomitean hoidossa olleiden ulkomaisten apurahojen muodossa. Kun tieto avustuksesta oli saatu, ryhdyttiin nopeasti toimeen: arkkitehti Lankinen sai nytkin tehtäväkseen suunnittelutyön. Heinäkuussa 1949 alkoi rakennustyö. Silloinkaan ei rakentaminen näyttänyt oleen helppoa: rakennusmestari Niemi, jolle työ oli annettu urakoitavaksi, tuskailli kellarikerroksen lattioiden tekemisen kanssa, "kun päälliseksi kerkisi tulla sementtipulakin estämään valamista". Lasialan lakko viivästytti ikkunoiden saamista, niinpä rakennuksen vihkiäisissä 22. 10. 1950 oli suuri osa ikkunoista kovalyevyin peitettyjä.

Täytyneiden toiveiden päivä 1950

Mutta tuo lokakuinen sunnuntai 22. 10. 1950 koettiin silti valtavana juhlapäivänä: olihan nyt monivuotinen toive toteutunut: Nurmeksen seudun evankelisella kansanopistolla oli vihdoinkin uudet, ajanmukaiset tilat. Opiston vihkiäisjuhlien selostaja, johtaja Toivo Salomaa, kuvaili tunnelmia 23 vuotta sitten tähän tapaan: "Oli todellakin saatu suurena, ansaitsemattomana lahjana elää täytyneiden toiveiden päivä. Miten olikaan ihmeellistä muistella niitä "pienten alkujen päiviä", jolloin opiston syntysanat oli lausuttu ja sen mukaisesti myöskin toiminta aloitettiin. Jumalalle kiitos kaikesta!"

Työ vakiintuu

Uuden rakennuksen myötä monipuolistui opiston toiminta: kesäkursit ja leirit tulivat ohjelmaan. Kohtavaara ja Pielineen tekivät opiston ihanteelliseksi lomaopiskelupaikaksi. Myös opiskelijamäärä kohosi tilojen avartuttua. Alkuvuosien 30—50 oppilaan kurssit ovat 1950

ja 1960 luvulla kasvanneet 60—70 oppilaan suuruisiksi. Huippulukemaa merkitsee vuoden 1952—53 oppilasmäärä 76.

Opettajistossa tapahtui näinä vuosina vain vähäisiä muutoksia: saatiin työskennellä turvallisesti vaikiuneissa olosuhteissa. Opiskelijoista ei ollut puutetta: opetusohjelma näytti vastaavan nuorisoin tarpeita.

Muutosten aika

Ensimmäistä syvälle käyvää tilanteen muutosta merkitsi Toivo Salomaa siirtyminen pois opistotyöstä 22 vuoden jälkeen.

Pastori Toivo Salomaa on Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston historian Suuri Mies — "Grand Man" — niin kuin maisteri Helvi Valkonen on sen "Grand Lady" — Suuri Nainen —. Kun jälkimmäinen jätti työnsä opistossa vuoden 1967 syksystä alkaen, on katsottava erään vaiheen opiston historiassa päättyneen. Uudisraivaajat, uranuurtajat olivat jättäneet valmiin pellon viljeltäväksi.

Koko maan kansanopistolaitoksen "hedelmällisen epävarmuuden" kautta pohjusti Nurmeksen seudun evankelisessa kansanopistossa se luonnollinen — eikä niinkään hedelmällinen — epävarmuus, minkä johtajien ja opettajien muuttaminen tuo mukanaan: seisemänä Toivo Salomaa jälkeen seuranneena vuonna oli opistolla viisi eri johtajaa. Opettajistossa tapahtui niin ikään muutoksia. Opetusohjelma entisenlaisena ei näyttänyt tyydyttävältä. Mikä tulisi olemaan opiston kohtalo 1970-luvun koulumaailmassa?

Uusi vuosikymmen oli kuitenkin ravisteleva Nurmeksen evankelista opistoa paljon tuntuvammin, perusjuuria myöten. Se tuli asettamaan kysymyksen elämästä tai kuolemasta.

Täysi talo

Uudet opistorakennukset ovat olleet puolisen vuotta käytössä. Runsaan neljänkymmenen opiskelijan joukko miehitti ne heti vuodenvaihteen jälkeen ja viipyi, ensimmäisen kerran opiston peruskurssin historiassa, aina toukokuun viimeiseen päivään saakka. Heti kesäkuun ensimmäisenä arkipäivänä saapuivat uudet opiskelijat: Liikenneturva järjesti opiston suojissa liikenneopetuskurssin kolmenkymmenen poliisin ja opettajan muodostamalle ryhmälle; samanaikaisesti alkoi opiston järjestämän kudonnan ja koneneulonnan kurssi, jolle saapui viisitoista opintalaista. Kun 4H-kerhojen ompelupailun loppuottelijat vielä saapuivat, oli talo todella täynnä!

Loppukesän ohjelma on sekin edelleen "kaksikerroksinen": rinnan viiden rippikoululeirin kanssa on ohjelmassa Suomen Papinmäntien Liiton kesäkokous, kultaisen iän kurssi ja äitileiri, vanhusten viikonloppuleiri, vieraiden kielten ja pohjois-karjalaisen kulttuurin ke-

sälukio, invalidien viikonloppuleiri ja taideleiri. Uudet tilat eivät joudu eivätkä jouda olemaan tyhjillään! Ja näyttää siltä, että opistolle saapuvat ja täällä opiskelevat ovat tyytyväisiä: opiskelutilat ovat asialliset ja ajanmukaiset — jopa aikaansa edellä! ja asutonta on osoittautunut käytännölliseksi ja viihtyisäksi. Kohtavaaran kaunis luonto lienee valloittanut jokaisen.

Olemme opistolla iloinneet uusista toimintamahdollisuuksista. Samaa iloa ja tyytyväisyyttä uskon myös kaikkien opiston ystävien tuntevan. Emme ole ponnistelleet turhaan. Opistoa tarvitaan. Sen tilat ovat käytössä, talo on täynnä kaikenlaisia opiskelijoita.

Rukoilkaamme, että jokainen voisi täällä kohdata sen Jumalan, jonka tiedämme opistolle antaneen nämä uudet toimintamahdollisuudet.

Kohtavaarassa kesäkuun 10. päivänä 1974

Kyllikki Tiensuu

Toivo Salomaa
Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston Grand Old Man. Johtajana 1941—63.

Helvi Valkonen
Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston Grand Lady. Johtajattarena 1942—67.

Jatk. sivulta 1

6. 8. 1971

Kirkon peruskoulu

Kuhmon seurakunnan kirkkohallintokunnan puheenjohtaja Artturi Kyllönen käytti opiston vihkiäisjuhlan yhteydessä kuhmolaisten tervehdystä tuodessaan seuraavan puhevuoron:

"Maassamme toteutetaan uutta koulujärjestelmää, peruskoulua. Siitä puhutaan päivittäin, sen toteutusta odotetaan olemalla jo etukäteen sekä toiveikkaita että pettyneitä. Lastenme ja nuortemme kasvamisesta, aikuisiksi vartumisesta ollaan huolestuneita. Huolta kannetaan aiheellisesti.

Olen usein miettinyt, mikä on kansanopistojen asema uudessa koulujärjestelmässä. Varsinkin kristillisten kansanopistojen asema. Löytävätkö ne toimintamuotoja kristillisen kasvatuksensa lisäksi niin, että ne hyväksytään opiskelupaikkoina ja saavat siten mahdollisuuden toteuttaa tehtävänsä? Riittääkö oppilaita, riittävätkö taloudelliset mahdollisuudet? Siinä eräitä kysymyksiä.

Sen varmasti tiedämme, että näitäkin opiskelupaikkoja tarvitaan jo opiskelunkin vuoksi. Mutta kristillisessä kansanopistossa nuori ihmisen pyritään samanaikaisesti kas-

vattamaan itsenäiseksi aikuiseksi, elämään vastuullisesti ja ratkaisemaan elämänsä perimmäiset kysymykset, näin ainakin voidaan toivoa.

Kun näin on, voitaneen tässä asiassa ajatella myös niin, että kristillinen kansanopisto on kirkkomme peruskoulu. Mielestäni tämä tulisi ottaa kirkkomme piirissä vakavasti sekä todeta asian näin olevan. Opistossahan kasvatetaan kirkkoa ylläpitävää perusjoukkoa. Näin ollen kirkon on ennen pitkää tultava yhä enenevällä tuellaan ja toiminnallaan kaikkialla kansanopistojen työhön mukaan. Nythän vain muutamia asiasta kiinnostuneet kantavat vastuun opiston toiminnasta ja taloudellisesta taakasta. Siksi toivoisin tämänkin opiston olevan, ja sen tulisi olla, ympäristöseurakuntien toiminnallinen piste, jonka suojiin keskittään enenevässä määrin seurakuntien toimintaa. Siten monipuolistetaan ja samalla tuetaan "kirkon peruskoulun" työtä. Tässä tilanteessa ei mielestäni tulisi merkittä mitään sen, minkä herätysliikkeen merkiseksi opisto toimii, kun se vain toimii yhteisen kirkkomme hyväksi."

Viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana on elokuun 6. päivä 1971 syöpnnyt — lähtemättömästi — opistoa lähellä ja kauempanakin olevien mielin. Ukkosmyrsky ja salaman sytyttämä tulipalo tuhosivat silloin parissa tunnissa opiston toimilait käyttökelvottomiksi. Tuon perjantaipäivän iltana täytti kitkerä savun ja sammutusveden tuoksu opiston tienoon, kytevien täytteiden hehku punersi tyhjää ammottavista ikkunoista ja savuhormit kohosivat paljaina taivasta kohden. Evakkotaival alkoi. Ja nyt näytti kuin historia olisi alkanut toistaa itseään. Kohta-

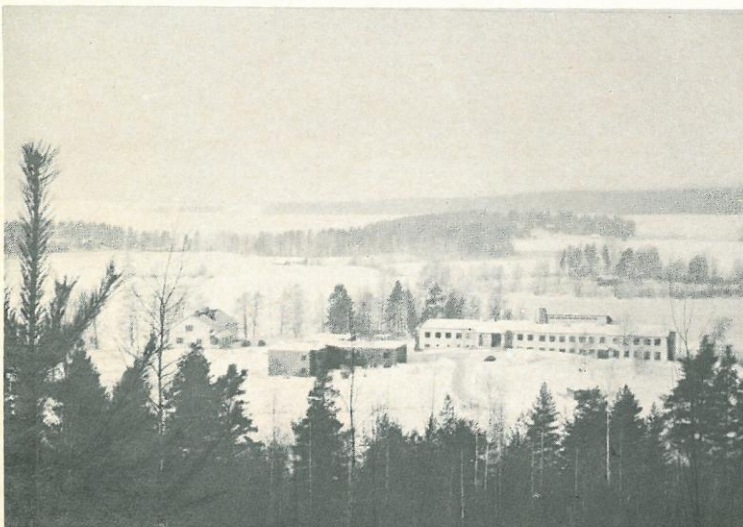
vaarassa keskusteltiin nyt niin kuin opettaja Terän asunnossa Joensuu- sa aikoinaan, "evankelisen kansanopiston tarpeellisuudesta Pohjois-Karjalassa". Tälläkin kertaa siitä tultiin vakuuttuneiksi. Ja mikä myös on mielenkiintoista: jälleen keskusteltiin opiston paikasta: nyt tosin vastakohdin opisto liikekeskukseen vaiko maaseudun rauhaan?

Ratkaisevaa rahoitusapua merkit- sällä kerralla palovakuutusmaksujen ohella valtakunnallisen keräys- tempauksen "rakennus raunioksi SALAMANNOPEASTI raunio rakennukseksi" tuotto.

Täyttyneiden toiveiden päivä 1973

Itse rakennustyöhön päästiin nyt mutkaisemman matkan kautta, mut-

ta sen hankaluudet olivat edelliseltä kerralta tutut: sementtipula ja rakennusalan lakot! Mutta nyt meillä on uudisrakennus, joka kiitos tehtäväänsä paneutuneen arkkitehti Eevi Ahon on yksityiskohtia myöten suunniteltu palvelemaan tulevaisuuden kansanopistona. Ja niin kuin 22. 10. 1950 on tänäänkin 2. 12. 1973 "saatu suurena ansaitsemattomana lahjana elää täyttyneiden toiveitten päivä". Jääköön tästäkin juhlapäivästä viimeisenä kaikumaan jokaisen sydämessä: "Jumalalle kiitos kaikesta!" sillä: Toivo Salomaaan tekstistä ensimmäisestä vuosikertomuksesta vielä kerran lainatakseni: "Opistomme vaiheet ensimmäisistä alkaen ovat ihmeellistä todistusta Jumalan suurista mahdollisuuksista silloinkin, kun ihmissilmä näkee mahdollisuuksien loppuvan".

JOHTOKUNNAN PUHEENJOHTAJAT

käsityönop.	F. V. Terä	1939—1941
rovasti	Kr. Tammio	1942—1948
maanvilj.	Juho Ikonen	1949—1960
maanvilj.	Arvi Mustonen	1961—1970
rovasti	Toivo Salomaa	1971—

OPISTON JOHTAJAT (REHTORIT)

Toivo Salomaa	1941—1963
Helvi Valkonen	1942—1944
	1964—1965
Matti Ahonen	1963—1964
Eino Orpana	1965—1967
Risto Jääskeläinen	1967—1968
Toivo Kilpeläinen	1968—1970
Kyllikki Tiensuu	1970—

Opiskelijan puheenvuoro

Opiskelija Yrjö Rantonen puhumassa päättäjaisissä 31. 5. 1974.

Ykä, Yrjö Rantonen, joka käytti opiskelijan puheenvuoron peruskurssin päättäjaisissä 31. 5. 1974 kirjoittaa päättäjaispuheenvuoroonsa liittyen terveiksi vuosikurssin 1973—1974 opiskelijoille:

Hyvät opiskeluterit, meidän yhdessäolomme on nyt ohi ja olemme menneet pois jokainen omalle taholle ympärillä Suomenniemellä. Etsimme paikkaa, alamme omaa elämää.

Tunnelma, joka meillä oli opiston loppuessa: täynnä tuskaa, tietoa siitä, että saa sanoa hyvästejä ehkä viimeistä kertaa. Kaikkia opistoajan kuluksa tutuksi tulleita ystäviä ei ehkä koskaan tapaa. Maailma tuntuu äkkiä suurelta ja välimatkat teihin, hyvät ystävät, kauhean pitkiltä. Me kaikki varmasti muistamme toisemme pitkään. Tietyksi saamme uusia ystäviä ja unohdamme entisiä,

mutta jokaisen mielessä on varmasti kaipausta opistoajana koettuun toveruuteen, jonka olisi toivonut saavan jatkaa kauemmin, vaikka aina.

Ihminen tarvitsee ystäviä. Erotessamme tuntuu tyhjältä. Itselteni opisto oli koti ja te, opiskeluterit kuin kotiväkeä. On paljon asioita, jotka jäivät sanomatta ja hyvien ystävien toveruutta, joka jäi kiittämättä. Kurjaa, että kaiken kivan huomaa vasta sitten, kun sitä ei enää ole. Opistolta lähdettyämme: Taistellaamme maailman repivää ja hajoitavaa kovuutta vastaan!

Mutta me haluamme nähdä toisemme vielä, yhdessä niin kuin silloin opistoajana. Tulkaa kaikki takaisin opistolle! Vaikka se toisinkin sen ikävän takaisin, jota yritämme unohtaa. Tuetaan toinen toistamme, kädessä pitäen, jutellen. Meillä on paljon, kun meillä on ystäviä ympäri Suomea. Minä ja kaikki opistolla odotamme tätä vuosikurssia takaisin juhannusaattona ja -päivänä! Poltetaan kokkoa, ollaan yhdessä ja lauletaan (Paavo on luvannut laulaa!).

Kiitos, että juuri Sinä olit opistos- sa. Me olimme perhe opistokodissa. Muistakaa meidän opistoperhettä omaa perhettä perustaessanne!

Jä lopuksi: JUHANNUKSENA MENNÄÄN KOTIIN KOHTA-VAARAAN!

YLEISÖLTÄ

Jos Haikolan Pirtin tummuneet kattohirret voisivat kertoa

Joitakin vuosia sitten jouduin mukaan, kun eräs alkuvuosien toveriliittolainen halusi nähdä pirtin — — — Sanoja ei ollut. Hän nieleksi tyhjää. Olin hiljaa, minäkin. En tohtinut häiritä. Voin vain avustaa mitä kaikkea pirtin näkeminen hänen mieleensä toi.

Muistoja noilta ajoilta on meillä ensimmäisen kymmenen vuoden toveriliittolaisilla, meillä, jotka saimme viettää talvikauden Haikolan Pirtissä. Siksi ehdottaisin sellaista palstaa Pirtin Viestiin, jossa pirtin aikaiset toveriliittolaiset voisivat tuoda esille omia ajatuksia tai muistella vain sitä aikaa. Tällaisen palstan otsikkona voisi olla esimerkiksi JOS HAIKOLAN PIRTIN TUMMUNEET KATTOHIRRET VOISIVAT KERTOA. . .

Kolme vuosikymmentä sitten oli taas uusi tyttöjoukko valloittanut tämän avaran pirtin. Nauru ja laulu kaikuivat usein iltaan asti. Pirtissä opiskeltiin, tehtiin käsitöitä, siellä juotiin aamutee tai pidettiin esiintymisharjoituksia. Välillä katettiin ruokapöydät ja silloin pirtti toimi ruokasalina. Ja kun oli juhlati-

laisuus tulossa, laitettiin penkit taas uuteen järjestykseen ja tilava juhlasali täyttyi. Niin tosiaan voi sanoa. Haikolan pirtti eli varmaankin koko olemassaolonsa aikansa rikkainta aikaa silloin, kun Nurmeksens Seudun Evankelinen Kansanopisto aloitti täällä toimintansa. Joku tapahtuma nousse muistojen joukosta kirkkaampana esille — — — Kerran oli käsitöytäntä. Keittiön ovi aukesi. Rovasti Tammio astui luokkaamme. Hän istui harmoonin ääreen ja tapaili säveltä "Sä Jeesus löysit lampahas, mun raukan harhaavan. Siis nautin vain sun haavoissas nyt rauhaa ainiaan. . ." Laulun reipas, mukaansa tempaava melodia veti. Yhdyimme kaikki tytöt lauluun. Käsitöytäntä jatkui ja Kanteleen laulut kaikuivat pirtissä.

Kerran rovasti Tammio puhui meille "Herra tarvitsee näitä" — sanojen johdolla. Tunsin olevani pieni, mitätön ihminen, mutta mitkä huikaisevat näköalat hän osasi tuoda silmiemme eteen, mitkä mahdollisuudet. Niin, Herra tarvitsee meitä jatkuvasti joka hetki siinä yhteisössä, mihin Hän on meidät asettanut.

Toveriliittolainen vuosimallia 1942—43

Kurssin primus Jaana Miettinen vastaanottaa todistuksensa yleisaineiden opettajalta Paavo Kukkoselta. Sivussa seuraa tilannetta rehtori Kyllikki Tiensuu.

Haikolan Pirtti.

Opetustilanne Haikolan pirtissä.

Peruskurssi 1974—1975

Käytännön linja: yleissivistävän opetuksen (uskonto, yhteiskunnalliset aineet, suomenkieli, matematiikka, englanninkieli) ohella käytännön aineina kotitalous, kudonta, ompelu, puutyöt.

Opiskelu antaa pohjaa mm. ammattikoulua, talous-, emäntä-, kodinhoitaja-, apuhoitaja-, lasten päivähoitaja- ja kotiteollisuuskoulu varten.

Opintolinja: keskitytään keskikoulututkintoon kuuluvien aineiden opiskeluun. Eri aineiden kurssit on mahdollisuus tenttiä Nurmeksens peruskoulussa. Tavoitteena voi olla koko keskikoulututkinto tai osa siitä.

Myös keskikoulunsa kesken jättäneet tai keskikoulutodistuksensa arvosanojen korottajat voivat hakeutua tälle linjalle.

Kansanopiston uusi yleinen linja tullaan toteuttamaan kouluhallituksesta saatavien ohjeiden mukaisesti antamalla opetusta peruskoulututkinnon suorittamiseen valmentautuville.

Opintolinjan opiskelijat voivat valita opiskeluaineisiinsa myös **taidaineita**. Opetusta annetaan kuvaamataidon eri aloilla.

Yhden opintolinjan valinnaisista aineryhmistä muodostavat **matkailuaineet**. Matkailualan opetuksessa keskitytään käytännön kielitaidon kehittämiseen ja matkailuopin perustietouden omaksumiseen; perehdytään suomalaiseen yhteiskuntaan ja oman maakunnan erityispiirteisiin. Käytännön kielitaidon opetusta tuetaan kielistudion käytöllä. Matkailuaineiden opiskelijoita edellytetään keskikoulutai vastaavaa pohjaa.

TERVETULO OPISKELEMAAN!

Yleisaineidenop. maist. Paavo Kukkonen, kudonnanop. Aune Surakka, kotitalousop. Eeva Pyykönen, rehtori Kyllikki Tiensuu, ompelunop. Terttu Komulainen ja kieltenop. maist. Eila Pirinen.

Peruskurssille hakeminen

Opiskelijoiksi otetaan oppivelvollisuutensa suorittaneita, 31.12.1974 mennessä 16 v. täyttäneitä henkilöitä.

Haku aika: 15.6.—31.8.1974.

Opiskelu tapahtuu 10-päiväisinä jaksoina siten, että joka toinen viikonloppu (la—su—ma) on vapaa. Kurssi alkaa 16.9.1974 ja päättyy 18.5.1975.

Opiston rehtorille osoitetussa hakemuksessa on mainittava, millä linjalla haluaa opiskella. Hakemuksen liitteeksi virkatodistus, täydellinen jäljennös viimeisestä koulutodistuksesta sekä tuberkuloositodistus ja lääkirintodistus (lomake 5 tai T) (viimeksi mainitun voi myös tuoda mukanaan syksyllä opistoon saavuttaessa).

Opistomaksut ovat Suomen Kansanopistoyhdistyksen suosituksen mukaiset, n. 62,— mk/viikko (opetus ja täysihoito). Kirjat, käsityö- ym. materiaali ja matkat aiheuttavat lisäkustannuksia. Vähävaraiset saavat valtion avustusta 20—70 % opiskelustannuksista. Valtio myöntää korkotukilainaa kansanopisto-opiskeluun 1000,— mk/vuosi. Myös seurakunnat ja eri rahastot tukevat opiskelua. Peruskurssin aikana opiskelijat saavat 50 % alennuksen rautatiematkoista.

Hakemukset lähetetään ja lisätietoja saa os.

NURMEKSEN EVANKELINEN OPISTO

Linja I 12
75999 NURMES kautta
☎ 976-30007, 30012

Haluan lisätietoja

..... kurssista.

Pyydän lähettämään ne

nimellä: .....

Osoite: .....

Lipuke lähetetään osoitteella

NURMEKSEN EVANKELINEN OPISTO

Linja I 12
75999 NURMES kautta

NURMEKSEN EVANKELINEN OPISTO

KESÄKURSSIT 1974

PERUSKURSSI 1974—1975

APUA! Toveriliitto rahapulassa!

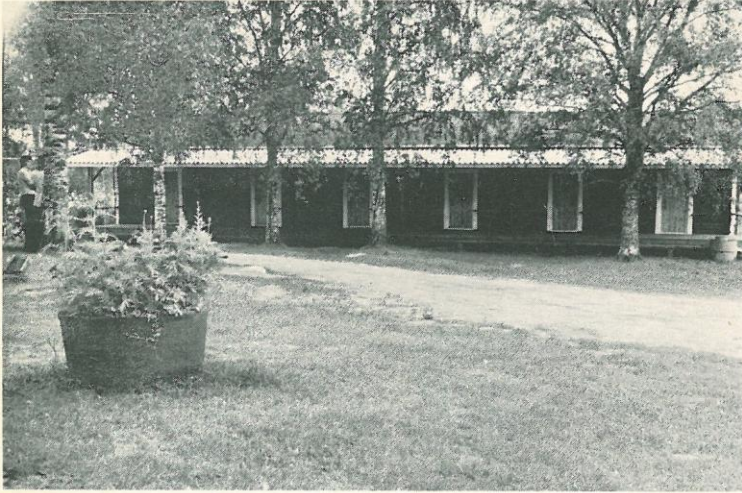
Aivan totta. Ja tilanne selittyi siitä, että viimekesäistä lomamökkiurakkaa on nyt viimeistely: Syyskesästä 1973 saatiin mökit ja niihin kuuluvat peseytymis-, WC- ja saunatilat valmiiksi. Nyt on mökkien varustusta täydennetty vuodevaatteiden ja taloustarvikkeiden osalta. Niinpä kuuluvat nyt jokaisen 4-hengen aitan varustukseen hyvät patjat, tyynt ja huovat, astiasto neljän hengen tarpeisiin. Ostettiinpa

yksi venekin mökkiläisten käytettäväksi. Kaikki tämä on vaatinut varoja. Ja siksi vetoamus toveriliittolaisille: *huolehtikaa jäsenmaksujen ja Pirtin Viestin tilausmaksujen asiallisesta suorittamisesta! Tänä vuonna suosittellaan aina jäsenmaksun suorittamista!* Jäsenmaksu- ja Pirtin Viestin tilausmaksukortit on tämän vuoden osalta taas postitettu ja suorituksiakin on tullut, mutta silti on kassa tyhjiillään!

Vlimääräinen pika-avustus ei nyt olisi haitaksi!

Yksi tapa avustaa on myös levittää tietoa toveriliiton mökkien olemassaolosta ja ohjata tultavia lomaviittoon Pielisen rannalle. Opiston keittiö tarjoaa aterioita lomailisillekin.

TERVETULOA! Varaukset hyvässä ajoin os. Nurmeksien ev. opiston toveriliitto Linja I 12 75999 NURMES kttu puh. 976-30 007.

Toveriliiton aittarakennus, joka syksyllä toimi oppilaitten asuntolana, on nyt lomalaisten käytössä. Huoneet on varustettu Lomarenkkaan suosittelemien varustein. Näitä huoneita voitte tekin vuokrata käyttööne. Heinäkuu on jo varattu, mutta kesä- ja elokuussa on vielä vapaata. Tervetuloa!

PIRTIN VIESTI Nurmeksien evankelisen opiston toveriliitto ry:n julkaisu. Päätoimittaja Paa-vo Kukkonen.

Ilmestyy 4 kertaa vuodessa, tilausmaksu 5,— mk
Osoite: Linja I 12 75999 NURMES kttu puh. 976/30 012.

Keväistä riittelyä ratin takaa

Olen autoilija Onni Toivo Unelma Makkonen. Työhöni kuuluu lomakkeiden lajitteleminen.

Olen arka. Minusta on kiva ajaa autoa. Vaikka olen arka.

Kerran kuulin, kun yksi huumoria hersyvä tuttavani Kunto Kalevi — hän on muuten kuntolenkkelijä — sanoi niin sydäntä kutittavasti, että ”räystää ne tippuvatten ja lintu ne laulavatten”. Hän osaa englantia. Lintu on kuulemma bööddiäinen.

Minä omistan auton, sen nimi on Pikku Fiat. Sillä on kiva ajaa, kun osaa. Moni ei osaa. Tunnenpa yhden kaverin. Hän ei ole minun tuttava. Hän ajoi auton ojaan. Siinä meni

etulokasuja. Vahinko! Kun kaveri sai eilen tilin. Rahat siltä meni. Oli niin pirteäkin.

Minä menen naimisiinkin, kun saan paljon rahaa. Sitten minä osttan isomman auton. Pikku Fiatilla kun ei saa kummasta vaimoa.

Puhun vain kirjakieltä. Voin saada hyvinkin vaimon... sitten.

Odotan kesää. On mukava kun tulee kesä. Minusta on mukava liotella liikavarpaista Pohjanlahdessa. Toivon, että joskus voin liotella varpaista Välimeressä.

Osoitteeni:

Onni T. Unelma
Fun Club Helsinki
00221

Jokaisen kesäkalenteriin:

Opistolla vietetään jälleen perinteistä juhannusaattojuhlaa alkaen aattoiltaan klo 20. Toveriliittolaisia kutsutaan joukolla mukaan. Opistolla pidettävän EYL:n ja opiston rippikouluerein väki on myös mukana.

Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen vuosijuhla pidetään tänä kesänä Savonlinnassa. Nurmeksista käsin (auto lähtee matkaan jo Kuhmosta) voi liittyä linja-automatkaan, jonka hinnaksi tulee

n. 30,— mk. Ilmoittautumiset opistolle 20. 6. mennessä.

Heinä—elokuun vaihteessa tehdään Pohjois-Karjalasta retki Lappiin Hetan-Kodalle (27. 7.—2. 8.). Ilmoittautumiset ja lisätietoja: SLEY:n nuorisotoimisto Malminkatu 12 B Helsinki 10 puh. 90-604 558.

Valtakunnalliset nuorten kesäpäivät pidetään Kauhajoen ev. opistolla 16.—18. 8. Opistolta saa tietoja mahdollisista matkasta.

Kesällä 1974

3.—13.6. Kodin tekstiilikurssi

- kudontaa (matot, raanut, pyyhkeet, matkahuovat, kuultokudokset)
- kodin tekstiilitietoutta
- koneneulontaa (voi oppiskella joko omalla koneella tai saada neulomakoneen kurssilta)
- opintomaksu 55,— mk

26.6.—1.7. "Kultaisen iän kurssi" ja äitileiri

- luentoja mm. terveydenhoidon ja kotitalouden alalta
- virkistytymistä liikunnan ja retkeilyn merkeissä
- opintomaksu 30,— mk

8.—27.7. Vieraiden kielten ja pohjois-karjalaisen kulttuurin KESÄLUKIO

- kurssi tarkoitettu lähinnä 16 v. täyttäneille, os. kielestä keskikoulu- tai vastaavat tiedot omaaville, jotka haluavat kehittää käytännön kielitaitoa
- keskitytään lähinnä englannin kieleen, mutta on mahdollista saada opetusta myös saksassa, ruotsissa ja ranskan alkeissa
- opetustyössä mukana suomalaisten opettajien ohella englantilaisia ohjaamassa käytännön englantia: keskustelua ja kirjallisen ilmaisun harjoittelua; KURSSIN VAPAA-AIKAKIN ENGLANNINKIELINEN!
- kielipintoja tuetaan päivittäin kielistudio-opiskelulla
- kielituntien lisäksi luentoja Englannin kirjallisuudesta, historiasta ja politiikasta
- tutustutaan myös pohjois-karjalaiseen kulttuuriin

- opintomaksusta, joka on 100,— mk, peritään ilmoittautumismaksuna 30,— mk; ilmoittautuminen kesäkuun aikana; kurssille otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä 30 opiskelijaa; eri sopimuksesta voidaan ottaa myös sellaisia, jotka osallistuvat vain opetukseen asuen opiston ulkopuolella

5.—15.8. Taideleiri

- kuvaamataittoa (piirtäminen, maalaaminen, grafiikka jne.)
- tekstiilitaidetta mm. kankaanpainantaa
- mahdollisesti ikonimaalauskurssi
- opintomaksu 55,— mk

Kurssimaksut: kurssin kohdalla mainitun opintomaksun lisäksi peritään täysihoidosta 15,00—18,00 mk/vrk.

Ilmoittautumiset ja lisätietoja:

NURMEKSEN EVANKELINEN OPISTO
Linja I 12
75999 NURMES kautta

☎ 976-30007, 30012 (toimisto ja rehtori)
976-30031 (opiskelija-asuntola)

Kielistudiolaitteet ovat kesälukion ja talven peruskurssin kieltenopetusta tukemassa.

Nurmeksien evankelinen opisto toimii vuoden 1973 lopussa valmistuneissa ajanmukaisissa tiloissa luonnonkauniilla paikalla Pielisen rannalla. Opisto sijaitsee Kohtavaarassa, vanhan Lieksan tien varrella n. 10 km Nurmeksien kaupungin keskustasta. Kohtavaaran rautatieasemalta on opistolle matkaa 1 km.

Asuntolassa 2—3 hengen huoneet, viihtyisät o'eskulutilat, sauna. Opetustilat käsittävät mm. ajanmukaiset käsityö- ja kotitalousluokat, kirjasto-lukusali, kielistudio ja ryhmätuoluekka.